

TRÊN ĐƯỜNG VỀ

Nguyễn Văn Xuân

Trên đường về, đường về với Chúa, chúng ta đã bao lần ngã xuống đứng lên, đã bao lần mệt mỏi rã rời, lòng mang hoài bão ước mơ mà chân thì cứ ngại ngùng vấp ngã, trước những gian nan, chông chênh và thử thách với thân phận con người yếu đuối mỏng dòn.

Chính vì thế: Đường về nhà Cha hay là lối đi thập tự. Với những khúc quanh, những ngõ rẽ cuộc đời của mỗi người, phải chăng là những chặng đường Thánh giá, hay những đêm tối mịt mù, vắng đi bóng dáng của đức tin, và những nỗi cô đơn của vườn cây dầu, mà chỉ một mình mình mới hiểu, để rồi chỉ biết thính lặng, khổ đau hay tuyệt vọng. Có những bóng dáng trong đời và những bước đi như vậy. Nhưng cũng lại có những ngõ về suy tư với kinh nghiệm và ân sủng. Biến thành những động lực cho ta bước tiếp cuộc hành trình trên đường về như những cánh chim không mỏi.

Ngoài kia Trời vẫn sáng! Đường về nhà Cha, đường về nước Trời thì luôn rộng mở, đôi tay Ngài vẫn dang ra chờ đón ta tự thừa bao giờ. Thế nhưng tâm hồn mỗi người chúng ta vẫn còn trĩu nặng ưu tư, đong đầy yếu đuối. Nào ai hiểu được. Có chăng chỉ tâm mình biết và chắc chắn là Chúa sẽ am tường. Điều ấy làm cho cuộc sống trên đường về chúng ta có đầy tình thương, ân sủng và ý nghĩa hơn.

Thực ra mỗi người được sinh ra là để sống cuộc đời trên cõi nhân gian. Nó phải mang lấy thân phận làm người, phải đi cho hết con đường khổ giá. Vì thế khi ta sống đến tận cùng hơi thở của sự sống, ta mang lấy ách của ta trên vai và đi cho hết mọi vinh quang và khổ khó, thì đó chính là ta đang thực hiện sứ mệnh nên Thánh.

Nếu chê bỏ cuộc đời này, không sống cho đến tận cùng những vui buồn, vinh nhục, hạnh phúc hay đau khổ, thì cuộc sống này đâu còn có ý nghĩa gì. Chúa cũng đã phải nhập thế làm người. Để sống kiếp người, mới cứu độ được con người. Vậy nếu ta không sống kiếp người cho đúng thì sao ta có thể được cứu độ.

Thập giá hay đường về. Thập giá hay bản thân sự sống, chính là ân sủng Chúa ban. Nước Trời chính là sự vui sống. Muốn vào nước Trời thì phải trở nên như trẻ thơ, bởi vì trẻ thơ có biết buồn bao giờ. Chúa cũng nói rằng: "*Phúc cho những ai có tâm hồn nghèo khó, vì nước Trời là của họ*".

Vâng: Nếu vậy thì chúng ta đang cùng nhau sống giữa nước Trời và chúng ta đang được Chúa chúc phúc. bởi vì chúng ta đang cùng nhau vác cây thập tự đời mình, và cùng chung một ước mơ theo Chúa leo cho bằng được đến đỉnh đồi núi Sọ năm xưa.

Xin cầu chúc cho nhau bình an và hạnh phúc trên đường về. Dù đường về ấy có được đổi bằng cờ hoa hay nước mát thì trên đường về. Đường về nhà Cha chúng ta hôm nay, vẫn luôn là một Thánh lễ Mi sa kéo dài trọn hảo đời mỗi người vậy.